

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Ямбол, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Миглена П. Коматарова
в присъствието на прокурора Ж. П. И.
като разглежда докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232300600427 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на служебно назначеният защитник – адвокат от АК-**** на подсъдимия М. А. /М. А. /, роден на ***** година в гр.***, **** гражданин на **** срещу Присъда № 97/04.07.2023 г., постановена по НОХД № 280/2023 г. по описа на Районен съд Елхово.

С присъдата, подс.А. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.279, ал.1 от НК, т.к. на **.**.**** година в района на гранична пирамида № 159 в землището на с.Странджа, обл.Ямбол, действайки като извършител, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта, поради което и на основание чл.54, ал.1 от НК е осъден на три месеца лишаване от свобода, което наказание на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено от изпълнение за изпитателен срок от три години, както и на глоба в размер на 100 лева.

На осн.чл.189, ал.2 от НПК е постановено направените по делото разноси за преводач в хода на досъдебното производство в размер на 30.00 лева, да останат за сметка на органа, който ги е направил – РДГП - Елхово.

В подадената жалба се твърди неправилност, необоснованост и явна

несправедливост на постановената присъда. Счита се, че обвинението е останало недоказано от събраните по делото доказателства. Едновременно с това се изтъква наличие на предпоставките за приложение на разпоредбата на ал.5 на чл.279 от НК. Претендира се отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова такава, с която подс.А. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение. Алтернативно се иска изменение на обжалваната присъда чрез приложение на разпоредбата на чл.279, ал.5 от НК.

Въззивникът – подсъдим участва в съдебно заседание чрез служебно назначения му защитник - адвокат от АК-****, който поддържа изцяло въззивната жалба и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Представителят на ЯОП настоява да се потвърди изцяло постановената от ЕРС присъда като правилна, обоснована и справедлива.

Съдът след цялостна проверка на доказателствата по делото, становищата на страните и атакувания съдебен акт, в съответствие с правомощията си по чл.313 и сл. от НПК намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от лице имащо право и интерес от обжалване. Разгледана по същество се преценя като неоснователна по следните съображения:

Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие и се подкрепя от събраните по делото в хода на досъдебното и съдебното производство гласни и писмени доказателства, поради което проверяващият съд намира за ненужно да я преповтаря. Правилно и обосновано първата инстанция приема и кредитира като логични и непротиворечиви гласните доказателства - обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното производство, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279, ал.2 вр. с ал.1, т.2 от НПК и показанията на свидетелите В. П. и Ж. У., дадени от тях в хода на проведеното по делото съдебно следствие, както и писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК. Правилно и обосновано първата инстанция приема и кредитира обясненията на подс. А., като обективни, логични и като кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал. Показанията на разпитаните свидетели П. и У. правилно и обосновано са кредитирани от решаващият съд с доверие като логични, последователни и логично съвместими с обясненията на подсъдимия. Освен това, правилно е отчетено от съда, че липсват индиции за предубеността на свидетелите. Настоящият състав на въззивния съд споделя изцяло доводите на решаващия такъв в посока кредитиране на приложените по делото писмени доказателства, като неизолирани от останалия доказателствен материал. Анализът на събраните доказателства, извършен от районния съд и изложен в мотивите към присъдата е правилен и съобразен със законовите изисквания, поради което въззивният съд напълно се солидаризира с него.

След точна и пълна преценка на данните от всички доказателствени средства, относими към главния факт от предмета на доказване в процеса, законосъобразно е било

прието от първата инстанция, че може да се направи еднозначен извод по отношение авторството на инкриминираното деяние, т. е. да се приеме, че обвинението е доказано по несъмнен начин, каквото е изискването на чл.303, ал.2 от НПК. В тази насока, инстанцията не може да търпи упрек /какъвто отправя защитата/, защото при условията на чл.305, ал.3 от НПК от НПК и след пълен и обективен анализ на събраните доказателства, е мотивирал правните си изводи за взетото решение.

Въззивният съд не намери основания да отмени обжалваната присъда и да постанови оправдателна такава, каквото е искането по жалбата на защитника, тъй като от доказателствата по делото и при правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил напълно обосновани правни изводи, като е приел, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав по чл.279, ал. 1 от НК. Правните изводи на районния съд, подробно изложени в мотивите на обжалваната присъда, напълно се споделят от въззивната инстанция.

Безспорно установено от фактическа страна е обстоятелството, че въззивникът е осъществил фактически действия по преминаване на държавната граница, като не е имал разрешение от надлежните органи на властта, които осъществяват гранично пропускателен контрол. Безспорно е обстоятелството, че въззивникът не е разполагал с необходимите документи за преминаване на държавната граница през съответните КПП. С обстоятелството на преминаване на държавната граница без разрешение на съответните органи за това, въззивникът безспорно е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната граница. Осъщественото от М. А. деяние по чл.279 ал.1 от НК е осъществено в изпълнителна форма без разрешение на органи на властта, в хипотеза на влизане в страната, като деянието е довършено, тъй като е налице обективно преминаване на държавната граница.

Въззивникът е осъществил деянието и от субективна страна, при пряк умисъл, тъй като е съзнавал противообществения му характер и е искал настъпването на противоправните последици. Съзнавал е, че преминава държавната граница при липсата на необходими за това документи, респективно разрешение на съответните власти, но е искал настъпването на противоправните последици, а именно-преодоляване на държавната граница и достигането на територията на Република България. По изложените съображения, с атакуваната присъда районният съд правилно, обосновано и законосъобразно е признал подс. А. за виновен в осъществяване на съставомерно по смисъла на чл.279, ал.1 от НК деяние.

Настоящия състав на въззивния съд намира наложеното на въззивника наказание при условията на чл.54 от НК - лишаване от свобода за срок от три месеца и глоба в размер на 100 лева, както и при отлагане на изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от три години, за справедливо. Същото е съобразено със степента на обществена опасност на осъщественото деяние, която е сравнително ниска с оглед начина на осъществяване на деянието от една страна и с ниската степен на обществена опасност на личността на извършителя, предвид

обстоятелството, че е с чисто съдебно минало, направените самопризнания, а и механизма на осъществяване на деянието. Затова и определеното на минимума на предвиденото в текста наказание глоба и лишаване от свобода и с приложението на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК при минимално предвидения в същата срок, се явява справедливо и съответно на целите, визирани в чл.36 от НК.

Въззивният съд намира, че правилно и законосъобразно първоинстанционния такъв не е приложил разпоредбата на ал.5 на чл.279 от НК. В мотивите си районният съд обосновано и правилно е отразил, че за приложението на визираната законова разпоредба следва да бъдат преценени внимателно всички причини, мотивирали чуждият гражданин да осъществи състава на престъплението по чл.279 ал.1 от НК. В конкретният случай, освен твърденията на защитника /които не са подкрепени с доказателства/ в посока, че въззивника е влязъл в страната, за да потърси закрила от Република България, по делото не са налице каквито и да било доказателства, от които да се приеме, че са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК. В дадените от въззивника обяснения, приобщени към доказателствената съвкупност чрез прочитането им, а и с цялостното си поведение включващо подаване от негова страна на молба за закрила по реда на ЗУБ, която впоследствие обаче не е поддържал и самоволно е напуснал РПЦ-с.Баня, като към момента е в неизвестност и производството по молбата му е прекратено /арг. писмо № **-**-***-*/**.**.**** г. на ДАБ при Министерски съвет/, същият сочи на намерение за преминаване през границата единствено с цел да достигне страна от ЕС /Германия/ по лични причини, а не поради това, че в страната си по произход е бил преследван заради свои убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Липсват каквито и да било доказателства, че подсъдимият е преминал границата без съответно разрешение по причини, свързани с неговия произход, политически убеждения или религиозни вярвания или че е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. По изложените съображения настоящият състав на въззивния съд намира доводите на защитата на въззивника - подсъдим касателно наличието на обстоятелства за приложение на разпоредбата на ал.5 на чл.279 от НК, за неоснователни.

По отношение направените в досъдебното производство разноси за преводач, районният съд правилно на осн.чл.189, ал.2 от НПК е постановил същите да останат за сметка на органа, който ги е направил и да не се присъждат в тежест на подсъдимия.

При цялостната служебна проверка на атакувания съдебен акт съдът не констатира пропуски и грешки, водещи до изменение или отмяната му.

Водим от горното и в съответствие с чл.338, вр.чл.334, т.6 от НПК, Ямболски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 97/04.07.2023 г., постановена по НОХД № 280/2023

г. по описа на Районен съд Елхово.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____